

Régiók Bizottsága vélemény – A talajvédelemről szóló tematikus stratégia

(2007/C 146/05)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy környezeti szempontból vannak még érvek a talajvédelmi politika európai szintű kidolgozása mellett. A talajszennyezés például összefügg az emberek és az állatok egészségével, és a talajvédelmi politika sokat tehet ezen a téren. Európai szintű figyelmet igényel továbbá az éghajlatváltozás, a talajromlás határokon átnyúló hatásai, az egyéb környezeti ágazatokra irányuló nyomás, valamint a Kiotói megállapodások,
- úgy véli, hogy az irányelv, amely az Európai Bizottság által jelenleg javasolt formában eszköztárat határoz meg és segíti a tagállamok intézkedéseit, hozzájárulhat a közösségi fenntartható talajkezelés kialakításához. Ez azt jelenti, hogy az irányelvnek rugalmas jellegűnek kell lennie,
- aggodalmát fejezi ki az adminisztratív terhek miatt, amelyek – a helyi és regionális önkormányzatok számára – a veszélyeztetett területek azonosításából, az azok tízévenkénti felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségből (6. cikk) és a szennyezett területek jegyzékének felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségből (10. és 11. cikk) adódhatnak,
- azt szeretné, ha nem lennének konkrét kötelezettségek meghatározva az érintett önkormányzatok számára a szennyezett területek tényleges tisztítására és kezelésére vonatkozóan (13. cikk),
- szükségesnek tartja, hogy az Európai Bizottság útmutatóként összeállítsa a költséghatékony intézkedések listáját, amelyből a tagállamok ötletet meríthetnek intézkedéscsomagjaik összeállításához, saját megítélésük szerint.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA,

tekintettel a talajvédelem kereteinek meghatározásáról, valamint a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvvel tett javaslatra (COM (2006) 232 final) és „A talajvédelemről szóló tematikus stratégia” című, a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett európai bizottsági közleményre (COM (2006) 231 final),

tekintettel az Európai Bizottság szeptember 22-i határozatára, amely szerint az EK-Szerződés 175. cikkének és 265. cikke első bekezdésének alapján kikéri a Régiók Bizottsága véleményét e tárgyban,

tekintettel Elnökségének 2006. április 25-i határozatára, amely szerint a „Fenntartható fejlődés” szakbizottságot megbízta e vélemény kidolgozásával,

tekintettel a tematikus talajvédelmi stratégiáról szóló közleményről kidolgozott, 2003. február 12-i véleményére (CdR 190/2002 fin. (1)),

tekintettel a „Fenntartható fejlődés” szakbizottság által 2006. november 27-én elfogadott véleménytervezetre (CdR 321/2006 rev. 1.); előadó: Cor Lamers (Houten település polgármestere, NL/EPP),

a 2007. február 13-14-én tartott 68. plenáris ülésén (a február 13-i ülésnapon) elfogadta az alábbi véleményt.

1. A Régiók Bizottságának álláspontja

Általános megjegyzések

1.1 A talaj létfontosságú életünk fenntartásához. Nélkülözhetetlen mint tápanyag- és vízforrás, körforgások szabályozója, számos organizmusnak otthont adó közeg és a földi élet alapja. Az ember és a természet számára is lényeges, hogy a talaj ezeket a funkciókat optimálisan és fenntarthatóan be tudja tölteni.

1.2 A talajjal kapcsolatos problémákkal kisebb-nagyobb mértékben minden EU-tagállam szembesül. Egyértelmű, hogy Európa bizonyos részein jelentős, aggodalmat keltő degradációs folyamatok következtek be és fognak is még bekövetkezni.

1.3 A talaj nem mobil, az egyik tagállamban bekövetkező talajromlás azonban a határokon túl is érezhető a hatását; ezért az RB úgy véli, hogy a javaslat összhangban áll a szubszidiaritás elvével. Az RB ugyanakkor megállapítja, hogy mindössze kilenc tagállam dolgozott ki talajvédelmi politikát, ezek pedig általában csak bizonyos talajszennyezési szempontokra korlátozódnak. Az RB ezen túlmenően úgy véli, hogy környezetvédelmi szempontból vannak érvek a talajvédelmi politika európai szinten történő kidolgozása mellett. A talajszennyezés összefügg például az emberek és az állatok egészségével, és a talajvédelmi politika sokat tehet ezen a téren. Európai szintű figyelmet igényelnek továbbá az éghajlatváltozás, a talajromlás határokon átnyúló hatásai, az egyéb környezeti ágazatokra irányuló nyomás, valamint a Kiotói megállapodások.

1.4 A talajvédelmi politika nagyon összetett kérdés. Európában több mint 320 különböző talajfajta létezik, amelyeket többféle célra hasznosítanak. A talajnak például gazdasági, társadalmi, kulturális és ökológiai funkciói vannak, és hasznosítják a mezőgazdaságban, a természetben, beépítésre, valamint utak és

gátak építésére. A talajt fenyegető veszélyek az egyes tagállamokban különfélék. Nagy eltérések tapasztalhatók a tagállamok, illetve a tagállamokon belül a különböző régiók között. Nagy különbségek léteznek a tagállamok által tett különféle intézkedések között is. E földrajzi különbségekhez hozzáadódnak az egyes európai régiók közötti éghajlatbeli eltérések. Ez összhangban van a regionális és helyi önkormányzatok felelősségi köreivel e téren a tagállamokban.

1.5 E nagy különbségek és a közös szabványok kidolgozásával kapcsolatos nehézségek miatt az RB úgy véli, jelenleg nem lehetséges mennyiségi EU-szabványok elfogadása. Megítélése szerint azonban az Európai Bizottság által ismertetett stratégia kezdőlépés afelé, hogy a közeljövőben megállapodás szülessen a közös szabványokról. A talaj hatékony védelméhez egyéni esetekre szabott stratégia szükséges. A talaj olyan politikaterület, amelyet elsősorban helyi és regionális szinten kell tartalommal megtölteni.

1.6 A legtöbb tagállamban a helyi és a regionális önkormányzatok felelősek a talajvédelmi politikáért. A helyi és regionális önkormányzatoknak ezért fontos szerepet kell kapniuk az új talajpolitikai módszerek és intézkedések kidolgozása során.

1.7 A talaj témájában az Európai Unió támogató és ösztönző szerepet töltsön be. Az európai jogalkotás elutasítandó, ha nem rugalmas és nem hagy elegendő mozgásteret a tagállamoknak.

A stratégia céljai

1.8 Az RB egyetért a stratégia célkitűzéseivel, és úgy véli, hogy fontos hozzájárulást jelentenek a rugalmas közösségi politikai kerethez a fenntartható talajkezelés terén.

(1) HL C 128, 2003.5.29., 43. o.

1.9 A célkitűzések leírásából az RB arra következtet, hogy a talajjal kapcsolatos folyamatokról rendelkezésre álló tudásra és a tagállamok részére kötelezően előírt erőfeszítésekre irányul a figyelem. A tagállamokat ösztönzik a talajdegradáció ellen történő fellépésre, de a veszélyeztetett területek meghatározását, a talajdegradációt csökkentő célkitűzéseket és az e célkitűzések elérésére szolgáló intézkedéseket a tagállamok maguk állapítják meg. Az RB támogatja ezt a megközelítést, mivel integrált, folyamatközpontú módon közelíti meg a talajproblematikát, valamint hangsúlyozza a talajproblematika helyi és regionális jellegét.

A talajvédelem integrálása az uniós és nemzeti jogba

1.10 A stratégia végrehajtásához a talaj szempontjából fontos minden európai jogi aktust és politikát szisztematikusan meg kell vizsgálni abban a tekintetben, hogy milyen mértékben járul hozzá a fenntartható talajvédelemhez a Közösség területén. Ahol ez a hozzájárulás elégtelen, ott ki kell igazítani a jogot és a politikát. Ehhez az Európai Bizottságnak rövid időn belül ki kell dolgozni a megfelelő megközelítés tervét.

1.11 A fenti okokból az RB úgy véli, hogy a stratégiában erősebb kapcsolatot kell teremteni a hatodik környezeti program keretében kidolgozandó más stratégiákkal, különösen a peszticidekre, a hulladéokra és újrafelhasználásra, a felszíni vizekre és a talajvízre vonatkozó stratégiákkal.

A legjobb gyakorlatok és a talajjal kapcsolatos folyamatokról való ismeretek

1.12 Az RB szerint a tájékoztatás és a kommunikáció lényeges a fenntartható talajkezelés elérése érdekében. Be kell vonni a fenntarthatóság szempontjából a talajt fenyegető problémákat és a lehetséges esélyeket is.

1.13 Nagy különbségek vannak a tagállamok által tett intézkedések között (ld. az 1.4. pontot). Az RB úgy véli, hogy a talaj minősége az Európai Unióban gyakorlati, hatékony módon javítható, ha a talajpolitikát folytató tagállamok ismereteket adnak át a többi tagállamnak. Az RB emellett foglal állást, hogy a kidolgozott talajpolitikával rendelkező tagállamok szakértelmük megosztása révén tapasztalatokat nyújthatnak az átfogó, talajt érintő szabályozással nem rendelkező tagállamok felé.

1.14 Az RB nagy jelentőséget tulajdonít egy nyílt kommunikációs platform létrehozásának, amelynek keretében információcsere lehetséges a „legjobb gyakorlatokról” a talaj megfelelő védelmének fényében. A talaj változatossága a felhasználható eszközök széles skáláját igényli, amelyek a gyakorlatban már bizonyították alkalmasságukat.

Az új talajvédelmi keretirányelv

1.15 Az irányelv célja, hogy feltérképezze a talajdegradációt az EU-ban, és támpontokat nyújt ennek egységes, átlátható módon való megtételéhez. A tagállamok maguk határozzák

meg, hogy egy területet veszélyeztetettnek nyilvánítanak-e, milyen intézkedések szükségesek és milyen határidővel.

1.16 Az RB úgy véli, hogy az irányelv, amely az Európai Bizottság által jelenleg javasolt formában eszköztárat határoz meg és segíti a tagállamok intézkedéseit, hozzájárulhat a közösségi fenntartható talajkezelés kialakításához. Az irányelvnek nem szabad bonyolultabbá tennie vagy akadályoznia a létező, jól működő nemzeti talajpolitikát. Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi irányelvnek rugalmas jellegűnek kell lennie és nem tartalmazhat minőségi és mennyiségi normákat. Az intézkedések megvalósítása önkéntes alapon kell, hogy történjen, ösztönző és tanácsadó rendszerek révén. Emellett a fölösleges bürokrácia elkerülése érdekében nem szabad, hogy megnövekedjen a dokumentációs igény. A jelenlegi bizottsági javaslatokat pedig nem szabad felhívásnak tekinteni az EU jelentős irányító szerepére.

1.17 Az RB úgy véli, hogy elsődleges jelentőséget kell tulajdonítani a tagállami felelősségnek a környezeti normák elérésére a tulajdonos, illetve a talajszennyezés okozója felelősségének bevonásával. Tisztázni kell tehát, hogy a „szennyező fizet” elv alkalmazása esetén nemcsak a szennyező vonható felelősségre, hanem mások is. Az RB hangsúlyozza, hogy nemzeti szinten kell szabályozni, hogy ki tartható felelősnek a végső vizsgálat alapján.

1.18 Az RB aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az irányelvvel szembeni konkrét követelmények kidolgozásához, különösen a talajszennyezéssel kapcsolatos kockázatelemzés kritériumainak meghatározására vonatkozóan, az 1999/468/EK határozatnak megfelelően bizottságot kell felállítani (komitológia). Ebben az esetben olyan eljárást kell választani, amely figyelembe veszi minden érintett érdekeit és biztosítja megfelelő részvételüket.

Adminisztratív terhek

1.19 Az irányelv 16. cikke számos jelentéstételi kötelezettséget ír elő, amelyet elsősorban helyi és regionális önkormányzatoknak kell teljesíteniük. Az RB szerint ennek nem szabadna aránytalan adminisztratív terhelést rónia a településekre és régiókra. Ebben az összefüggésben meg kell említeni, hogy a jelentésekre fordított figyelmet, emberi és pénzügyi eszközöket nem lehet ugyanakkor a talajdegradáció megelőzésére is fordítani, pedig a talajdegradáció csökkentésének kellene az előtérben állnia.

1.20 Az RB egyetért a talajpolitikának az ágazati politikákba való külső integrációjával és az összes kormányzati szinten történő szabályozással (3. cikk). Ha az ágazati politikák végrehajtásáról van szó, tartózkodással kell szemlélni a meglévő adatok alapján végzett kötelező ellenőrzések (talajvizsgálatok) bevezetését. Az ellenőrzés csak a talaj veszélyeztetése esetén lényeges. Mivel a politika már jelenleg is keretmeghatározó jellegű, a talaj vizsgálata a végrehajtás során általában szükséges-telen. Bonyolultabb és összetettebb helyzetekben már jelenleg is kötelező a környezeti hatástanulmány elvégzése.

1.21 Az RB aggodalmát fejezi ki az adminisztratív terhek miatt, amelyek – a helyi és regionális önkormányzatok számára – a veszélyeztetett területek azonosításából, tízévenkénti felülvizsgálati kötelezettségükből (6. cikk) és a szennyezett területek jegyzékének felülvizsgálatából (10. és 11. cikk) adódnak.

1.22 Az RB megállapítja, hogy az irányelvtervezet számos felmérési és jelentési kötelezettséget határoz meg, valamint előírásokat tartalmaz olyan tervek és programok létrehozásához, amelyek stratégiai környezeti vizsgálatra kötelezettek lehetnek, és mindez jelentős többletterhet eredményez a végrehajtás során. Az uniós szabályozásból messzemenően ki kell hagyni a jelentési kötelezettségeket, valamint a stratégiai környezeti vizsgálatra kötelezett terveket és programokat.

1.23 Az RB azt az álláspontot képviseli, hogy a nyilvánosság részvételének a környezetvédelmi tájékoztatásról szóló irányelvben szabályozott esetekre kellene korlátozódnia.

Intézkedéscsomagok a talajdegradációs folyamatok ellen

1.24 Az RB azt szeretné, ha nem lennének konkrét kötelezettségek meghatározva az érintett önkormányzatok számára a szennyezett területek tényleges tisztítására és kezelésére vonatkozóan (13. cikk). Az önkormányzatok biztosítják, hogy a tisztítás ténylegesen megtörténik. Bizonyos kérdéseket az adott tagállamban hatályos jog és szabályozás, valamint az adott helyi talajhelyzet függvényében kell szemlélni. Mindenképpen továbbra is az említett hatóságok felelősek a szennyezett területek kezeléséért.

1.25 Az RB elégedett a funkciónak megfelelő helyreállítással (1.1. és 13.2. cikk). Az intézkedéseket a talaj (jelenlegi) használatától függően határozzák meg.

1.26 A hatásvizsgálat említi, hogy a talajdegradáció csökkenésére irányuló intézkedések társadalmi szempontból bőségesen megtérülnek. Az RB egyetért ezzel a következtetéssel, de megjegyzi, hogy ennek eléréséhez először be kell ruházni a talajba. A tapasztalat azt mutatja, hogy a talaj-helyreállítási projektek végrehajtása főként a településeken és a régiókban gyakran a pénzügyi források hiánya miatt stagnál.

1.27 A talaj állapotáról szóló jelentés bevezetését (12. cikk) az RB európai támogatásnak tekinti a szennyezett talajú területek azonosításához, mivel a jelentés egyrészt hozzájárul a szennyezett területek jegyzékének naprakészen tartásához, másrészt a más tagállamokból érkező telekvásárlókat átlátható módon információval látja el és ezzel gazdasági károktól óvja meg őket. Ez gyakorlatilag kiegészíti a 4. cikkben említett „a szennyező fizet” elvet.

1.28 Az RB úgy véli, hogy a talajfunkciók megőrzését célzó intézkedések meghatározása során a társadalmi és gazdasági aspektusok mellett biztonsági szempontokra és az archeológiai,

geológiai és geomorfológiai örökségre is figyelmet kell fordítani (8. cikk).

1.29 Az RB úgy véli, hogy az Európai Bizottság a szennyezett területek helyreállítására szolgáló nemzeti finanszírozási modellekre irányuló követelése (13. cikk) nem veszi kellőképpen figyelembe a már létező specifikus regionális (finanszírozási) modelleket, amelyek az eddigi gyakorlatban már beváltak. Az erre a területre vonatkozó európai uniós előírások féltő, hogy inkább akadályt jelentenek.

Legjobb gyakorlatok

1.30 Az RB szerint az Európai Bizottság javaslatának egyik sarokköve egy információcserére szolgáló platform létrehozása (17. cikk). A helyi és regionális önkormányzatoknak – gyakorlati tudásukra és megszerzett tapasztalataikra tekintettel – aktívan részt kellene venniük ezen a platformon.

2. A Régiók Bizottsága ajánlásai

2.1 Az RB szükségesnek tartja, hogy az Európai Bizottság útmutatóként összeállítsa a költséghatékony intézkedések listáját, amelyből a tagállamok ötletet meríthetnek intézkedéscsomagjaik összeállításához saját megítélésük szerint. Azok a tagállamok, amelyek még nem folytatnak talajvédelmi politikát, vagy éppen most dolgozzák ki azt, csak akkor végezhetnek eredményes munkát, ha elegendő ismerettel rendelkeznek.

2.2 Az RB azt javasolja, hogy ne legyen kiterjesztett európai jelentéstételi kötelezettség, hanem ehelyett a tagállamok saját jelentési rendszerüket alkalmazhassák, az Európai Bizottság pedig hozzáférhessen ezekhez az információkhoz (16. cikk).

2.3 A veszélyeztetett területek kijelölése kisebb adminisztratív terheléssel nagyon célzottan történhet, amennyiben előzőleg alkalmazható lenne egy gyors ellenőrzés annak kiderítésére, mely veszélyek nem jöhetnek szóba az érintett tagállamban a talaj (egyes részei) esetében (6. cikk). A veszélyeztetett területek felülvizsgálata és a szennyezett területek jegyzéke esetében sürgős a teljes felülvizsgálat. Elegendő lehet az ellenőrzési adatok alapján végzett aktualizálás.

2.4 Az RB az Európai Bizottság tematikus stratégiában bejelentett vizsgálati menetrendjének további konkretizálása, valamint a prioritások és az ütemezés meghatározása mellett foglal állást. Az éghajlatváltozásnak a talajra gyakorolt következményeire elsődleges fontossággal kell felhívni a figyelmet. Köztudott, hogy az éghajlatváltozás a szerves anyagok gyorsabb lebomlásához vezet(het). A szerves anyagoknak a talaj működésében betöltött igen fontos szerepét tekintve az éghajlatváltozás jelentős következményekhez vezethet a fenntartható talajkezelés szempontjából.

1. ajánlás

1. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>1. Ezen irányelv létrehozza a talajvédelem és a talajnak a következő környezeti, gazdasági, társadalmi és kulturális funkciók betöltésére vonatkozó képességei megőrzésének keretrendszerét:</p> <p>(a) biomassa-termelés, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban egyaránt;</p> <p>(b) a tápanyagok, az anyagok és a víz raktározása, szűrése és átalakítása;</p> <p>(c) a biológiai sokféleség alapja, úgymint élőhely, fajok és génállomány;</p> <p>(d) az emberek és az emberi tevékenységek fizikai és kulturális környezete;</p> <p>(e) nyersanyagforrás;</p> <p>(f) szénforrás;</p> <p>(g) geológiai és archeológiai örökség hordozója.</p> <p>Ezért ez az irányelv intézkedéseket állapít meg mind a természetes módon létrejövő, mind sokrétű emberi tevékenység által okozott, a talajnak a fent említett funkciók betöltésére vonatkozó képességét aláásó talajromlási folyamatok megelőzése céljából. Ezen intézkedések között szerepel e folyamatok hatásainak csökkentése, valamint a megromlott állapotú talajoknak legalább az aktuális és tervezett használattal konzisztens működésképeség szintjére való helyreállítása.</p>	<p>1. Ezen irányelv létrehozza a talajvédelem és a talajnak adott esetben a következő környezeti, gazdasági, társadalmi és kulturális funkciók betöltésére vonatkozó képességei megőrzésének keretrendszerét:</p> <p>(a) biomassa-termelés, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban egyaránt;</p> <p>(b) a tápanyagok, az anyagok és a víz raktározása, szűrése és átalakítása;</p> <p>(c) a biológiai sokféleség alapja, úgymint élőhely, fajok és génállomány;</p> <p>(d) az emberek és az emberi tevékenységek fizikai és kulturális környezete;</p> <p>(e) nyersanyagforrás;</p> <p>(f) szénforrás;</p> <p>(g) geológiai, <u>geomorfológiai</u> és archeológiai örökség hordozója.</p> <p>Ezért ez az irányelv intézkedéseket állapít meg mind a természetes módon létrejövő, mind a sokrétű emberi tevékenység által okozott, a talajnak a fent említett funkciók betöltésére vonatkozó képességét aláásó talajromlási folyamatok megelőzése céljából. Ezen intézkedések között szerepel e folyamatok hatásainak csökkentése, valamint a megromlott állapotú talajoknak legalább az aktuális és tervezett használattal konzisztens működésképeség szintjére való helyreállítása.</p>

Indokolás

A cikk egyértelművé teszi, hogy a funkciónak megfelelő cselekvésről van szó. A jelenlegi megfogalmazás úgy értelmezhető, hogy a talaj az összes említett funkciót egyszerre töltheti be.

A geológiai és archeológiai örökség mellett a talaj a geomorfológiai örökséget is őrzi. Geomorfológia alatt a talajnak a tájban való megjelenési formáját értjük. Ahol ez a megjelenési forma különleges értéket jelent, ott figyelmet kell fordítani megőrzésére.

2. ajánlás

3. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>A talajromlási folyamatokat esetlegesen súlyosbító vagy csökkentő ágazati szakpolitikák kialakításakor a tagállamoknak azonosítaniuk, jellemezniük és értékelniük kell az ilyen politikáknak a talajromlási folyamatokra gyakorolt hatását, különösen a regionális és városi területrendezés, a közlekedés, az energia, a mezőgazdaság, a vidékfejlesztés, az erdőgazdálkodás, a nyersanyag-kitermelés, a kereskedelem és az ipar, a termékpolitika, a turizmus, az éghajlatváltozás, a környezet, a természet és a táj szakpolitikáinak területén.</p> <p>A tagállamok ezeket az eredményeket nyilvánosságra hozzák.</p>	<p>A talajromlási folyamatokat esetlegesen súlyosbító vagy csökkentő ágazati szakpolitikák kialakításakor a tagállamoknak azonosítaniuk, ésjellemezniük és értékelniük kell az ilyen politikáknak a talajromlási folyamatokra gyakorolt hatását, különösen a regionális és városi területrendezés, a közlekedés, az energia, a mezőgazdaság, a vidékfejlesztés, az erdőgazdálkodás, a nyersanyag-kitermelés, a kereskedelem és az ipar, a termékpolitika, a turizmus, az éghajlatváltozás, a környezet, a természet és a táj szakpolitikáinak területén.</p> <p>A tagállamok ezeket az eredményeket nyilvánosságra hozzák.</p> <p><u>Az Európai Bizottságnak a közösségi politika és jogalkotás kialakítása során a külső integrációt kell alkalmaznia a talaj tárgyában.</u></p>

Indokolás

Az RB meg van elégedve a külső politikák integrálásával a 3. cikkben leírtak szerint. Ugyanakkor úgy véli, hogy ennek nemcsak a tagállamok, hanem az EU számára is kötelezőnek kellene lennie.

3. ajánlás

6. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>1. Az [átültetés időpontját] követő öt éven belül a tagállamoknak nemzeti területükön a megfelelő szinten azonosítaniuk kell azokat a területeket, amelyekkel kapcsolatban döntő bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, illetve jogosan merül fel annak gyanúja, hogy az alábbiakban felsorolt talajromlási folyamatok közül egy vagy több már megjelent, vagy a közeljövőben valószínűleg megjelenik (a továbbiakban: veszélyeztetett területek):</p> <p>(a) víz- vagy szélerózió;</p> <p>(b) a szerves anyagok csökkenése, amelyet a talaj szervesanyag-tartalmának folyamatosan csökkenő tendenciája okoz, ha figyelmen kívül hagyjuk a le nem bomlott növényi és állati hulladékokat, részleges bomlástermékeiket és a talaj-biomasszát;</p> <p>(c) a térfogatsűrűség növekedése és a talaj porozításának csökkenése révén létrejövő tömörödés;</p> <p>(e) az oldható sók talajban való felhalmozódása révén kialakuló szikesedés;</p> <p>(f) a lejtés, a talaj és a kőzet mérsékelten gyors vagy gyors mozgása által okozott földcsuszamlások.</p> <p>A veszélyeztetett területek azonosítása céljából a tagállamok kötelesek valamennyi talajromlási folyamat tekintetében alkalmazni legalább az I. mellékletben felsorolt elemeket, és kötelesek figyelembe venni e folyamatok hatásait az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására és az elsivatagosodásra.</p> <p>2. Az (1) bekezdés értelmében azonosított veszélyeztetett területek jegyzékét nyilvánosságra kell hozni, és legalább tízévenként felül kell vizsgálni.</p>	<p>1. Az [átültetés időpontját] követő öt éven belül a tagállamoknak nemzeti területükön a megítélésük szerint megfelelő <u>kormányzati, valamint földrajzi szinten azonosítaniuk kell azokat a területeket, amelyekkel kapcsolatban döntő bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, illetve jogosan merül fel annak gyanúja, hogy az alábbiakban felsorolt talajromlási folyamatok közül egy vagy több már megjelent, vagy a közeljövőben valószínűleg megjelenik (a továbbiakban: veszélyeztetett területek):</u></p> <p>(a) víz- vagy szélerózió;</p> <p>(b) a szerves anyagok csökkenése, amelyet a talaj szervesanyag-tartalmának folyamatosan csökkenő tendenciája okoz, ha figyelmen kívül hagyjuk a le nem bomlott növényi és állati hulladékokat, részleges bomlástermékeiket és a talaj-biomasszát;</p> <p>(c) a térfogatsűrűség növekedése és a talaj porozításának csökkenése révén létrejövő tömörödés;</p> <p>(e) az oldható sók talajban való felhalmozódása révén kialakuló szikesedés;</p> <p>(f) a lejtés, a talaj és a kőzet mérsékelten gyors vagy gyors mozgása által okozott földcsuszamlások.</p> <p>A veszélyeztetett területek azonosítása céljából a tagállamok kötelesek valamennyi talajromlási folyamat tekintetében <u>egy gyors ellenőrzést végezni annak kiderítésére, mely folyamatok nem lényegesek az érintett tagállamban a talaj (egy rész) esetében. A többi talajromlási folyamatra vonatkozóan listát kell készíteni az esetleges veszélyeztetett területekről. A veszélyeztetett területek végleges kijelölése a potenciálisan veszélyeztetett területek jegyzékének közelebbi vizsgálata révén történik, és ehhez alkalmazni kell legalább az I. mellékletben felsorolt elemeket, és kötelezőek figyelembe venni e folyamatok hatásait az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására és az elsivatagosodásra.</u></p> <p>2. Az (1) bekezdés értelmében azonosított veszélyeztetett területek jegyzékét nyilvánosságra kell hozni, és legalább tízévenként <u>felül kell vizsgálni-aktualizálni.</u></p>

Indokolás

1. bekezdés: A tagállamok maguk határozzák meg, milyen kormányzati szintről és földrajzi egységből indulnak ki a veszélyeztetett területek kijelölésekor. A veszélyeztetett területeken hozandó intézkedésekről való döntés és a megfelelők kiválasztása a tagállamok saját politikai döntése. A veszélyeztetett területek kijelölése előtt gyors ellenőrzést kell végezni, amely alapján kizárhatók bizonyos kérdések. A további vizsgálatnak okkal kell bekövetkeznie. Az első ellenőrzés alapján az I. mellékletben felsorolt elemek segítségével történhet meg a veszélyeztetett területek pontosabb kijelölése. Példaként említhetjük a szerves anyagokkal foglalkozó részt. A mezőgazdasági területeken parcellánként változik a szervesanyag-tartalom (heterogén területek). A szervesanyag-tartalom lassan pótlódik, gyakran parcellaszinten, ezt pedig elsősorban megfelelő mezőgazdasági hasznosítással, környezetvédelmi feltételeességgel (cross compliance) lehet szabályozni.

2. bekezdés: Az Európai Bizottság által javasolt „felül kell vizsgálni” kifejezés azt sugallja, hogy tízévenként teljes vizsgálatot kell végezni. Fontosabb, hogy a tagállamok jó ellenőrzési rendszerrel rendelkezzenek, amelynek segítségével tízévenként aktualizálni tudják a veszélyeztetett területek jegyzékét.

4. ajánlás

8. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>1. Az 1. cikk (1) bekezdésében említett talajfunkciók megőrzése céljából a tagállamok a megfelelő szinten intézkedési programokat készítenek a 6. cikk alapján azonosított veszélyeztetett területek tekintetében; a programok magukban foglalják legalább a kockázatsökkentési célokat, a célok eléréséhez szükséges megfelelő intézkedéseket, ezen intézkedések végrehajtásának menetrendjét és az intézkedések finanszírozását szolgáló magán- vagy állami juttatások költségelőirányzatát.</p> <p>2. Az intézkedési programok (1) bekezdés szerinti elkészítése és felülvizsgálata során a tagállamok kellő figyelmet fordítanak a tervezett intézkedések szociális és gazdasági hatásaira.</p> <p>A tagállamok kötelesek biztosítani az intézkedések költség-hatékonyosságát, műszaki megvalósíthatóságát, és az intézkedések bevezetése előtt költség-haszon elemzéseket tartalmazó hatásvizsgálatokat végeznek.</p> <p>Az intézkedéscsomagokban a tagállamoknak jelezniük kell, hogyan kívánják végrehajtani az intézkedéseket, és azok milyen módon járulnak hozzá a kitűzött környezetvédelmi célokhoz.</p> <p>3. Ha egy területet több különböző talajromlási folyamat veszélyeztet egyidejűleg, a tagállamok elfogadhatnak olyan egyedi programot, amelyben valamennyi azonosított veszély tekintetében meghatározzák a megfelelő kockázatsökkentési célokat és a célok eléréséhez szükséges lépéseket.</p> <p>4. Az intézkedési programokat az [átültetés időpontját] követő hét éven belül el kell készíteni, és végrehajtásukat legkésőbb az említett időpontot követő nyolc éven belül meg kell kezdeni.</p> <p>Az intézkedési programokat nyilvánosságra kell hozni, és legalább öt évenként felül kell vizsgálni.</p>	<p>1. Az 1. cikk (1) bekezdésében említett talajfunkciók megőrzése céljából a tagállamok a <u>megítélésük szerint</u> megfelelő <u>kormányzati és földrajzi szinten</u> intézkedési programokat készítenek a 6. cikk alapján azonosított veszélyeztetett területek tekintetében; a programok magukban foglalják legalább a kockázatsökkentési célokat, a célok eléréséhez szükséges megfelelő intézkedéseket, ezen intézkedések végrehajtásának menetrendjét és az intézkedések finanszírozását szolgáló magán- vagy állami juttatások költségelőirányzatát.</p> <p>2. Az intézkedési programok (1) bekezdés szerinti elkészítése és felülvizsgálata során a tagállamok kellő figyelmet fordítanak a tervezett intézkedések szociális és gazdasági hatásaira, <u>valamint a biztonságra és az archeológiai, geomorfológiai és geológiai örökségre gyakorolt hatásaikra.</u></p> <p>A tagállamok kötelesek biztosítani az intézkedések költség-hatékonyosságát, műszaki megvalósíthatóságát, és az intézkedések bevezetése előtt költség-haszon elemzéseket tartalmazó hatásvizsgálatokat végeznek.</p> <p>Az intézkedéscsomagokban a tagállamoknak jelezniük kell, hogyan kívánják végrehajtani az intézkedéseket, és azok milyen módon járulnak hozzá a kitűzött környezetvédelmi célokhoz.</p> <p>3. Ha egy területet több különböző talajromlási folyamat veszélyeztet egyidejűleg, a tagállamok elfogadhatnak olyan egyedi programot, amelyben valamennyi azonosított veszély tekintetében meghatározzák a megfelelő kockázatsökkentési célokat és a célok eléréséhez szükséges lépéseket.</p> <p>4. Az intézkedési programokat az [átültetés időpontját] <u>követő hét</u> a 17. cikk 2. pontjában említett útmutató megjelenését követő <u>három öt</u> éven belül el kell készíteni, és végrehajtásukat legkésőbb az említett időpontot követő nyolc <u>négy</u> éven belül meg kell kezdeni.</p> <p>Az intézkedési programokat nyilvánosságra kell hozni, és legalább öt évenként felül kell vizsgálni.</p>

Indokolás

2. bekezdés: Az RB szerint túl szűk a szociális és gazdasági hatásokra való korlátozás. Fontosak a biztonsági, valamint a geomorfológiai, geológiai és archeológiai következmények is.

Az intézkedéseket a tagállamok maguk finanszírozzák. Ezért szükségtelen, hogy egy európai irányelv költség-hatékony intézkedések megtételét ajánlja a tagállamoknak.

4. bekezdés: A bizottsági dokumentum az irányelv hatályba lépésének idejéből indul ki. Mielőtt azonban a nemzeti kormányzatok, a helyi és regionális önkormányzatok intézkedéseket tudnak hozni és végrehajtani, elegendő ismerettel kell rendelkezniük az ezzel kapcsolatos lehetőségekről. A költség-hatékony intézkedések útmutatója, amelyről az önkormányzatok összeállíthatják politikájukat, ehhez szükséges feltétel (lásd a 9. és 10. ajánlást is). Ez lényeges többletértéket jelent az Európai Bizottság számára. Az RB ezért úgy véli, hogy az útmutató megjelenésének dátuma jobb kiindulópontot jelent.

5. ajánlás

10. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>1. A 11. cikkben megfogalmazott eljárással összhangban a tagállamok azonosítják a nemzeti területükön található olyan területeket, ahol emberi tevékenység következményeként veszélyes anyag jelenléte mutatható ki olyan mértékben, amely a tagállamok szerint jelentősen veszélyezteti az emberi egészséget és a környezetet (a továbbiakban: szennyezett területek).</p> <p>A kockázatot a földterület jelenlegi és tervezett használatának figyelembevételével kell értékelni.</p> <p>2. A tagállamok létrehozzák a szennyezett területek nemzeti jegyzékét (a továbbiakban: jegyzék). A jegyzéket nyilvánosságra kell hozni, és legalább ötévente felül kell vizsgálni.</p>	<p>1. A 11. cikkben megfogalmazott eljárással összhangban a tagállamok azonosítják a nemzeti területükön található olyan területeket, ahol emberi tevékenység következményeként veszélyes anyag jelenléte mutatható ki olyan mértékben, amely a tagállamok szerint jelentősen veszélyezteti az emberi egészséget és a környezetet (a továbbiakban: szennyezett területek).</p> <p>A kockázatot a földterület jelenlegi és tervezett használatának figyelembevételével kell értékelni.</p> <p>2. A tagállamok létrehozzák a szennyezett területek nemzeti jegyzékét (a továbbiakban: jegyzék). A jegyzéket nyilvánosságra kell hozni, és <u>szükség esetén ötévenként aktualizálni</u> legalább ötévente felül kell vizsgálni.</p>

Indokolás

Az Európai Bizottság által használt „felül kell vizsgálni” kifejezés azt sugallja, hogy ötévenként teljes vizsgálatot kell végezni. Fontosabb, hogy a tagállamok jó ellenőrzési rendszerrel rendelkezzenek, amelynek segítségével ötévenként aktualizálni tudják a veszélyeztetett területek jegyzékét.

6. ajánlás

11. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>1. Az egyes tagállamok kijelölik a szennyezett területek azonosításáért felelős illetékes hatóságot.</p> <p>2. Az [átültetés időpontját] követő öt éven belül az illetékes hatóságok azonosítják legalább azokat a területeket, ahol a II. mellékletben említett potenciálisan talajszennyező tevékenységek zajlanak vagy zajlottak a múltban.</p> <p>E célból figyelembe kell venni a II. melléklet 2. pontjában említett tevékenységeket a 96/61/EK tanácsi irányelv I. mellékletében meghatározott küszöbértékektől függetlenül, kivéve a 2003/361/EK bizottsági ajánlás melléklete 2. cikkének 3. pontjában meghatározott mikrovállalkozások által végzett tevékenységek, valamint az állatállomány neveléséhez kapcsolódó tevékenységek esetében.</p> <p>Az azonosítást rendszeres időközönként felül kell vizsgálni.</p> <p>3. Az alábbi menetrendnek megfelelően az illetékes hatóságok megméri a (2) bekezdésnek megfelelően azonosított területeken a veszélyes anyagok szintjét, továbbá ahol a szint arra enged következtetni, hogy a szennyezés jelentősen veszélyezteti az emberi egészséget és a környezetet, helyszíni kockázatfelmérést végeznek e területekkel kapcsolatban:</p> <p>(a) az [átültetés időpontját] követő öt éven belül a területek legalább 10%-án;</p> <p>(b) az [átültetés időpontját] követő 15 éven belül a területek legalább 60%-án;</p> <p>(c) a fennmaradó területek esetében az [átültetés időpontját] követő 25 éven belül.</p>	<p>1. Az egyes tagállamok kijelölik a szennyezett területek azonosításáért felelős illetékes hatóságot.</p> <p>2. Az [átültetés időpontját] követő öt éven belül az illetékes hatóságok azonosítják legalább azokat a területeket, ahol a II. mellékletben említett potenciálisan talajszennyező tevékenységek zajlanak vagy zajlottak a múltban.</p> <p>E célból figyelembe kell venni a II. melléklet 2. pontjában említett tevékenységeket a 96/61/EK tanácsi irányelv I. mellékletében meghatározott küszöbértékektől függetlenül, kivéve a 2003/361/EK bizottsági ajánlás melléklete 2. cikkének 3. pontjában meghatározott mikrovállalkozások által végzett tevékenységek, valamint az állatállomány neveléséhez kapcsolódó tevékenységek esetében.</p> <p>Az azonosítást rendszeres időközönként <u>felül kell vizsgálni</u> és aktualizálni kell.</p> <p>3. Az alábbi menetrendnek megfelelően az illetékes hatóságoknak <u>megméri a (2) bekezdésnek megfelelően azonosított területeken a veszélyes anyagok szintjét, kell gondoskodniuk arról, hogy a 2. bekezdésben leírtak megfelelő módon azonosított területeken felmérjék a szennyezés helyzetét, továbbá ahol a szint arra enged következtetni, hogy a szennyezés jelentősen veszélyezteti az emberi egészséget és a környezetet, helyszíni kockázatfelmérést végeznek e területekkel kapcsolatban:</u></p>

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
	(a) az [átültetés időpontját] követő öt éven belül a területek legalább 10%-án; (b) az [átültetés időpontját] követő 15 éven belül a területek legalább 60%-án; (c) a fennmaradó területek esetében az [átültetés időpontját] követő 25 éven belül.

Indokolás

Az illetékes szervek felelősek a szennyezett területek, illetve a közegészségre és a környezetre jelentett esetleges veszélyek feltérképezéséért. Ez nem jelenti azt, hogy az illetékes szerveknek maguknak kell elvégezni a vizsgálatokat az adott területeken. Általában elsősorban a szennyezőtől, tulajdonostól vagy használatól várják el a szennyezés felmérését. Ha senki nem vonható felelősségre a szennyezésért, az illetékes szervek dönthetnek úgy, hogy maguk végzik a vizsgálatot.

7. ajánlás

12. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
2. A talaj állapotáról szóló jelentést a tagállam által kijelölt jogosult szerv vagy személy adja ki. Ez legalább a következő információkat tartalmazza: (a) a területre vonatkozó, hivatalos nyilvántartás alapján rendelkezésre álló háttér-információ; (b) a talajban található veszélyes anyagok koncentrációját meghatározó vegyi elemzés, azokra az anyagokra korlátozva, amelyek a területen zajló potenciálisan szennyező tevékenységhez kapcsolódnak; (c) az a koncentrációsint, amelynek esetében feltételezni lehet, hogy a szóban forgó veszélyes anyagok jelentős mértékben veszélyeztetik az emberi egészséget vagy a környezetet.	2. A talaj állapotáról szóló jelentést a tagállam által kijelölt jogosult szerv vagy személy adja ki. Ez legalább a következő információkat tartalmazza: (a) a területre vonatkozó, hivatalos nyilvántartás alapján rendelkezésre álló háttér-információ; (b) a talajban található veszélyes anyagok koncentrációját meghatározó vegyi elemzés, azokra az anyagokra korlátozva, amelyek a területen zajló potenciálisan szennyező tevékenységhez kapcsolódnak; (c) az a koncentrációsint, amelynek esetében feltételezni lehet, hogy a szóban forgó veszélyes anyagok jelentős mértékben veszélyeztetik az emberi egészséget vagy a környezetet, <u>figyelembe véve az adott tagállamban folytatott kockázatkezelési és talaj-helyreállítási politikát és a talajjal kapcsolatos speciális helyi körülményeket.</u>

Indokolás

A 2. bekezdés (c) pontja azt sugallja, hogy létezik egy jegyzék, amelyből kiderül, milyen koncentrációsint veszélyes. Az RB szerint az emberi egészségre vagy a környezetre jelentett esetleges kockázatok a terület használatától függenek. A használat ezenkívül változhat a terület eladása következtében.

Amennyiben a talaj állapotáról szóló jelentésben a terület lehetséges kockázatait is meg akarják említeni, akkor kockázati elemzést kell végezni, amelyben foglalkozni kell a terület jelenlegi és jóváhagyott jövőbeli használatával is.

A talaj állapotáról szóló jelentésben mozgásteret kell hagyni az adatok értelmezésének is, az adott tagállamban folytatott kockázat- és talaj-helyreállítási politikát figyelembe véve.

8. ajánlás

13. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>13. cikk</p> <p>Helyreállítás</p> <p>1. A tagállamok biztosítják, hogy a jegyzékeikbe felvett szennyezett területeket helyreállítják.</p> <p>2. A helyreállítás magában foglalja a szennyeződések eltávolítását, kezelését, elszigetelését vagy csökkentését célzó tevékenységeket, hogy a szennyezett terület – figyelembe véve a talaj jelenlegi és tervezett használatát – többé ne jelentsen veszélyt az emberi egészségre vagy a környezetre.</p> <p>3. A tagállamok megfelelő mechanizmusokat alakítanak ki azon szennyezett területek helyreállításának finanszírozására, amelyek esetében a szennyező ismeretlen, a szennyezésért nem vonható felelősségre a nemzeti vagy közösségi jogszabályok alapján, illetve nem kényszeríthető a rehabilitáció költségeinek fedezésére a szennyező fizet elv alapján.</p>	<p>13. cikk</p> <p>Helyreállítás</p> <p>1. A tagállamok biztosítják, hogy a jegyzékeikbe felvett szennyezett területeket helyreállítják.</p> <p>2. A helyreállítás magában foglalja a szennyeződések eltávolítását, kezelését, elszigetelését vagy csökkentését célzó tevékenységeket, hogy a szennyezett terület – figyelembe véve a talaj jelenlegi és tervezett használatát – többé ne jelentsen veszélyt az emberi egészségre vagy a környezetre.</p> <p>3. <u>A tényleges helyreállítás megkezdése előtt megengedhető az átmeneti intézkedések megtétele, amennyiben ezek célja, hogy ne legyen lehetséges a szennyező anyagokkal való érintkezés, ezek megfelelően megalapozottak és nem húzódnak el túlságosan hosszú ideig.</u></p> <p>4. A tagállamok megfelelő mechanizmusokat alakítanak ki azon szennyezett területek helyreállításának finanszírozására, amelyek esetében a szennyező ismeretlen, a szennyezésért nem vonható felelősségre a nemzeti vagy közösségi jogszabályok alapján, illetve nem kényszeríthető a rehabilitáció költségeinek fedezésére a szennyező fizet elv alapján. <u>A rendelkezésre álló EU-forrásokat fel lehet használni a helyreállítás finanszírozására.</u></p>

Indokolás

A tényleges talaj-helyreállítási intézkedéseket, amennyiben ez környezeti-higiéniai szempontból megengedhető, el kell halasztani, ha más tevékenységekkel, például területrendezéssel, építési tervezéssel együtt költséghatékonyabban kivitelezhetők. Ebben az esetben átmeneti biztonsági intézkedéseket kell tenni.

9. ajánlás

16. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>1. A tagállamok az [átültetés időpontját] követő nyolc éven belül és ezt követően minden ötödik évben a Bizottság rendelkezésére bocsátják a következő információkat:</p> <p>(a) az 5. cikk értelmében tett kezdeményezések összegzését;</p> <p>(b) a 6. cikk (1) bekezdése értelmében meghatározott veszélyeztetett területeket;</p> <p>(c) a kockázatok 7. cikk szerinti azonosításakor használt módszereket;</p> <p>(d) a 8. cikk alapján elfogadott intézkedési programokat, valamint a talajromlási folyamatok kockázatának és előfordulásának csökkentését irányzó intézkedések hatékonyságának értékelését;</p> <p>(e) a 11. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti azonosítás eredményét és a szennyezett területeknek a 10. cikk (2) bekezdése értelmében létrehozott jegyzékét;</p> <p>(f) a 14. cikk értelmében elfogadott nemzeti rehabilitációs stratégiát;</p> <p>(g) a nyilvánosság figyelmének felhívása érdekében a 15. cikk alapján tett kezdeményezések összegzését.</p>	<p>1. A tagállamok az [átültetés időpontját] követő nyolc éven belül és ezt követően minden ötödik évben hozzáférést biztosítanak a Bizottság számára <u>rendelkezésre bocsátják</u> azokhoz az adatokhoz, amelyekből a következő információkat állapíthatja meg:</p> <p>(a) az 5. cikk értelmében tett kezdeményezések összegzését;</p> <p>(ab) a 6. cikk (1) bekezdése értelmében meghatározott veszélyeztetett területeket;</p> <p>(be) a kockázatok 7. cikk szerinti azonosításakor használt módszereket;</p> <p>(d) a 8. cikk alapján elfogadott intézkedési programokat, valamint a talajromlási folyamatok kockázatának és előfordulásának csökkentését irányzó intézkedések hatékonyságának értékelését;</p> <p>(ce) a 11. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti azonosítás eredményét és a szennyezett területeknek a 10. cikk (2) bekezdése értelmében létrehozott jegyzékét;</p>

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
	<p>(f) a 14. cikk értelmében elfogadott nemzeti rehabilitációs stratégiát;</p> <p>(g) a nyilvánosság figyelmének felhívása érdekében a 15. cikk alapján tett kezdeményezések összegzését.</p> <p><u>2. A tagállamok a 17. cikk 2. bekezdésében említett útmutató összeállításától számított három éven belül és ezt követően minden ötödik évben hozzáférést biztosítanak a Bizottság számára azokhoz az adatokhoz, amelyekből a következő információkat állapíthatja meg:</u></p> <p>(a) <u>az 5. cikk értelmében tett kezdeményezések összegzését;</u></p> <p>(b) <u>a 8. cikk alapján elfogadott intézkedési programokat, valamint a talajromlási folyamatok kockázatának és előfordulásának csökkentését irányzó intézkedések hatékonyságának értékelését;</u></p> <p>(c) <u>a 14. cikk értelmében elfogadott nemzeti helyreállítási stratégiát;</u></p> <p>(d) <u>a nyilvánosság figyelmének felhívása érdekében a 15. cikk alapján tett kezdeményezések összegzését.</u></p> <p><u>3. A tagállamok az 1. és 2. bekezdésben említett adatok rendelkezésre bocsátásához saját rendszerüket használhatják.</u></p>

Indokolás

Ez a cikk számos jelentéstételi kötelezettséget ír elő, amelyet elsősorban helyi és regionális önkormányzatoknak kell teljesíteniük. Az RB szerint ez egyenlőtlen adminisztratív terhelést jelent a települések és régiók számára. Az RB ezért azt javasolja, hogy a tagállamok használhassák saját jelentéstételi rendszerüket, az Európai Bizottság pedig hozzáférhessen ezekhez az információkhoz. Az Európai Bizottság által javasolt szöveg az a, b, c, d, e, f és g pontokban foglalt információkat ugyanúgy írja le. A kért információkat ezen irányelv hatályba lépése után nyolc éven belül kell rendelkezésre bocsátani. Az RB tovább szeretné csoportosítani az információtípusokat, és ehhez a következő menetrendet szeretné meghatározni:

1. a tagállamok azonosítják a veszélyeztetett területeket, és jegyzéket készítenek róluk (lásd a bizottsági szöveg b, c és e pontját);
2. az Európai Bizottság a 17. cikkben javasoltaknak megfelelően összeállítja az útmutatót (ld. a 10. ajánlást);
3. a tagállamok összeállítják intézkedéscsomagjukat (lásd a bizottsági szöveg a, d, f és g pontját).

A tagállamok csak akkor tudnak intézkedéscsomagot összeállítani és intézkedéseket tenni, ha elegendő tudás és belátás birtokában vannak a talajvédelem témájában. A tudás tehát nélkülözhetetlen előfeltétele a bizottsági szöveg a, d, f és g pontjában foglalt kötelezettségeknek. A víz keretirányelv és a levegőtisztasággal kapcsolatos európai jogalkotás tapasztalatai azt mutatják, fontos, hogy az Európai Bizottság kötelezve legyen a minden ismeretet, lehetséges megoldást és a „legjobb gyakorlatokat” tartalmazó útmutató kidolgozására, mielőtt a tagállamok kötelesek intézkedéscsomagjaik meghatározására. Ez érvényes például a bizottsági szöveg 1. (a) pontjára, amely a lezáródásról szól. A lezáródást csökkentő vagy megelőző intézkedések nem eléggé egyértelműek. Megoldások a területrendezés, az építéstechnika és a pénzügyi keretek terén találhatóak.

10. ajánlás

17. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>A [hatályba lépést] követő egy éven belül a Bizottság egy platformot állít fel a tagállamok és az érintett felek között zajló, a 6. cikk szerinti veszélyes területek azonosítását és a szennyezett területek kockázatértékelésének jelenleg használatos vagy fejlesztés alatt álló módszereit érintő információcsere céljából.</p>	<p><u>1.</u> A [hatályba lépést] követő egy éven belül a Bizottság egy platformot állít fel a tagállamok és az érintett felek között zajló, a 6. cikk szerinti veszélyes területek azonosítását és a szennyezett területek kockázatértékelésének jelenleg használatos vagy fejlesztés alatt álló módszereit érintő információcsere céljából.</p> <p><u>2.</u> Az Európai Bizottság ezen irányelv hatályba lépését követő három éven belül fogja elvégezni a talajvédelmi tematikus stratégiában meghirdetett, az irányelv átültetésének stratégiájával kapcsolatos tevékenységeket. A tevékenységek céljai többek között a következők:</p> <p>(a) olyan költséghatékony intézkedések áttekintő útmutatójának összeállítása, amelyeket a tagállamok saját belátásuk szerint tehetnek meg;</p> <p>(b) a „legjobb gyakorlatok” útmutatójának összeállítása, amelyek csökkentik a talaj lezáródásának negatív hatásait.</p> <p><u>3.</u> Amennyiben az e cikk 1. bekezdésében említett információcsere alapján szükség mutatkozik a talajszennyezés kockázatelemzési módszereinek összehangolására, az Európai Bizottságnak – összhangban az EK-Szerződés 251. cikkével – a talajszennyezési kockázatelemzés ügyében közös kritériumokat kell elfogadnia.</p>

Indokolás

2. bekezdés: A tematikus talajvédelmi stratégiában az Európai Bizottság tevékenységeket javasol a „legjobb gyakorlatok” ismertetésére. Az Európai Bizottság szerint a 25 tagállamból kilenc dolgozott ki talajvédelmi politikát. Az európai talajvédelmi stratégia sikere érdekében létfontosságú, hogy a nemzeti kormányok, a regionális és helyi önkormányzatok intézkedéseket tegyenek. A költséghatékony intézkedések útmutatója, amelyről az önkormányzatok összeállíthatják politikájukat, ehhez lényeges feltétel (lásd a 9. ajánlást is).

3. bekezdés: A bizottsági javaslatban ez a szöveg a 18. cikk 2. bekezdésében szerepel. A komitológiai eljárás (lásd a 11. ajánlást) és a legjobb gyakorlatok összeállításának fontossága miatt azonban ezt a rendelkezést a 17. cikkben helyeztük el.

11. ajánlás

18. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
<p>2. Amennyiben a 17. cikkben említett információcsere alapján szükség mutatkozik a talajszennyezés kockázatelemzési módszereinek összehangolására, a Bizottságnak a talajszennyezési kockázatelemzés ügyében közös kritériumokat kell elfogadnia a 19. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően.</p>	<p>2. Amennyiben a 17. cikkben említett információcsere alapján szükség mutatkozik a talajszennyezés kockázatelemzési módszereinek összehangolására, a Bizottságnak a talajszennyezési kockázatelemzés ügyében közös kritériumokat kell elfogadnia a 19. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően.</p>

Indokolás

Az RB úgy véli, hogy a talajszennyezés közösségi kockázatelemzési módszereinek megállapítása lényeges lehet az emberek, állatok és növények Közösségen belüli azonos szintű védelméhez. Az Európai Bizottság az ilyen döntések esetében a komitológiai eljárás alkalmazását javasolja. A Régiók Bizottsága úgy véli, hogy egy ilyen döntésnek lényeges vonatkozásai vannak az uniós talajvédelmi politika hatókörére nézve. A regionális és helyi önkormányzatoknak részt kell venniük az ilyen döntésekben. Ezért javasoljuk, hogy a megfelelő döntés maradjon a 17. cikkben említett fórumé, az Európai Parlament és a Miniszterek Tanácsa pedig egy további határozatot hozzon.

12. ajánlás

21. cikk

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
A Bizottság legkésőbb [a hatályba lépés után 15 évvel] felülvizsgálja ezt az irányelvet és – amennyiben helyénvaló – javasolja a szükséges módosításokat.	A Bizottság legkésőbb ha hatályba lépés a 17. cikk 2. bekezdésében említett útmutatók közzététele után 15 évvel felülvizsgálja ezt az irányelvet és – amennyiben helyénvaló – javasolja a szükséges módosításokat.

Indokolás

A bizottsági dokumentum az irányelv hatályba lépésének idejéből indul ki. Az európai talajvédelmi stratégia sikere érdekében létfontosságú, hogy a nemzeti kormányok, a regionális és helyi önkormányzatok megtegyék az intézkedéseket. A helyi és regionális önkormányzatok csak akkor tudják kidolgozni politikájukat, ha rendelkezésükre áll a költséghatékony intézkedések útmutatója (lásd a 9. és 10. ajánlást is). Az RB ezért úgy véli, jobb kiindulópont az útmutatók közzététele, vagyis az az időpont, amikor a tagállamok elegendő ismerettel rendelkeznek az intézkedések megtételéhez.

13. ajánlás

II. Melléklet

A bizottsági javaslat szövege	Az RB által javasolt módosítás
II. MELLÉKLET	II. MELLÉKLET
A potenciálisan talajszennyező tevékenységek listája	A potenciálisan talajszennyező tevékenységek listája
<ol style="list-style-type: none"> Olyan létesítmények, ahol veszélyes anyagok a 96/82/EK tanácsi irányelv (Seveso) I. melléklete 2. oszlopának 1. és 2. részében jelzett mennyiséggel megegyező vagy azt meghaladó mennyiségben vannak vagy voltak jelen. A 96/61/EK tanácsi irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek. Repülőterek. Kikötők. Volt katonai létesítmények. Benzin- és üzemanyagotöltő állomások. Vegyztisztítók. A 96/82/EK tanácsi irányelv hatálya alá nem tartozó bányászati létesítmények, ideértve a 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítményeket. Az 1999/31/EK tanácsi irányelvben meghatározott hulladéklerakók. Szennyvíztisztító telepek. Veszélyes anyagok szállítására használt vezetékek. 	<ol style="list-style-type: none"> Olyan létesítmények, ahol veszélyes anyagok a 96/82/EK tanácsi irányelv (Seveso) I. melléklete 2. oszlopának 1. és 2. részében jelzett mennyiséggel megegyező vagy azt meghaladó mennyiségben vannak vagy voltak jelen. A 96/61/EK tanácsi irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek. Repülőterek. Kikötők. Volt katonai létesítmények. Benzin- és üzemanyagotöltő állomások. Vegyztisztítók. A 96/82/EK tanácsi irányelv hatálya alá nem tartozó bányászati létesítmények, ideértve a 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítményeket. Az 1999/31/EK tanácsi irányelvben meghatározott hulladéklerakók. Szennyvíztisztító telepek. Veszélyes anyagok szállítására használt vezetékek, amennyiben nem rendelkeznek stratégiai vagy katonai funkcióval.

Indokolás

Itt olyan nagy gáz- és olajvezetékekre gondolunk, amelyek energiaforrások megfelelő szállításához vagy katonai célokra szükségesek. Az RB úgy véli, hogy az energiaszállítás folyamatossága és katonai szempontok miatt nem tehető közzé az ilyen vezetékek helyzete. Az e vezetékek helyzetével kapcsolatos nyilvános, könnyen hozzáférhető ismeretek ugyanis terrorcselekményekhez is felhasználhatók lennének.

Kelt Brüsszelben, 2007. február 13-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE
